

na zijn aankomst voor gaan zorgen dat de daar gevestigde Nederlands-Indische autoriteiten de beschikking zouden krijgen over een eigen sterke zender; deze was in de eerste plaats nodig om codetelegrammen te wisselen met de zender die Helfrich op Ceylon had kunnen installeren (een van de daar aankomende schepen had een zendinstallatie van de Koninklijke Marine uit Indië meegenomen) – voor verkeer met Helfrich moest aanvankelijk gebruik worden gemaakt van zenders van de Australische strijdkrachten en dat was evident ongewenst. Toen nu vaststond dat Warners naar Londen zou vertrekken, werd de opdracht om voor een zender bij Melbourne te zorgen aan een verbindingsspecialist van de Koninklijke Marine gegeven, luitenant-ter-zee eerste klasse J. J. Quéré – onder diens verantwoordelijkheid kwam die zender door de bemoeienissen van ir. Jansen tot stand; hij werd in juli '42 in gebruik genomen.

Ook Salm kreeg een belangrijke taak. MacArthur en Blamey achtten het van vitaal belang dat er een Nederlands militair bureau kwam dat alle over en eventueel uit Indië verkregen berichten zou verzamelen en analyseren – wenselijk was óók (er was in die tijd in Australië een aanzienlijke angst voor een Japanse Vijfde Colonne) dat aan Nederlandse kant een instantie zou worden opgericht die werkzaam zou zijn op veiligheidsgebied. Salm kreeg onmiddellijk de nodige hulp van de Australiërs en Amerikanen (hij had bureauruimte, kantoorpersoneel en schrijfmachines nodig) en spoedig functioneerde onder hem een dienst waarbij niet alleen officieren van de Koninklijke Marine en van het Knil maar ook enkele Britse en Australische officieren en een aantal burgers werkzaam waren. Die dienst had twee afdelingen: een voor de militaire berichtgeving met als hoofd kapitein Spoor en een veiligheidsafdeling met als hoofd luitenant-ter-zee eerste klasse J. A. F. H. Douw van der Krap. De dienst had, toen hij opgericht werd, geen naam gekregen, maar toen Salm beslissen moest, welk briefhoofd hij zou gebruiken, koos hij er een: de *Netherlands Forces Intelligence Service* oftewel de *Nefs*.

Wij onderstrepen dat Salm en zijn *Nefs* in die vroege fase niets te maken kregen met het uitzenden van geheime agenten naar Indië: dat was het werk van Egerton Mott.

Uiteraard had deze behoefte aan Nederlandse assistentie. Wie hem het beste zou kunnen helpen, was Lovink – deze had trouwens met gouverneur-generaal van Starckenborgh de afspraak gemaakt dat hij, buiten Indië gekomen, vooral op het gebied van het geheime werk actief zou zijn. Lovinks eerste taak was evenwel, van Starckenborghs waarschuwing inzake van Mook persoonlijk aan Gerbrandy over te brengen. Overigens